

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2015. május 7.*

„Fellebbezés — Közösségi védjegy — 207/2009/EK rendelet — A 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja — Feltételen kizáró ok — Megkülönböztető képesség hiánya — Palack formájából álló térbeli megjelölés”

A C-445/13. P. sz. ügyben,

a **Voss of Norway ASA** (székhelye: Oslo [Norvégia], képviselik: F. Jacobacci és B. La Tella avvocati)

fellebbezőnek,

támogatja:

az **International Trademark Association** (székhelye: New York [Egyesült Államok], képviselik: T. De Haan avocat, F. Folmer és S. Klos advocaten, valamint S. Helmer solicitor),

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. augusztus 2-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselet: V. Melgar, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Nordic Spirit AB (publ)**

fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, A. Borg Barthet (előadó) és E. Levits bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Voss of Norway ASA (a továbbiakban: Voss) az Európai Unió Törvényszéke által a Voss of Norway kontra OHIM – Nordic Spirit (Egy palack formája) ügyben hozott ítélet (T-178/11, EU:T:2013:272; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította a Voss által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2011. január 12-i, a Nordic Spirit AB (publ) (a továbbiakban: Nordic Spirit) és a Voss közötti törlési eljárással kapcsolatban hozott határozata (R 785/2010-1. sz. ügy; a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresetét.

Jogi háttér

A 2009/207/EK rendelet

- 2 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78, 1. o.), amely 2009. április 13-án lépett hatályba, hatályon kívül helyezte a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.), és annak helyébe lépett.
- 3 A 207/2009 rendelet „Feltétlen kizáró okok” címet viselő 7. cikke értelmében:
„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha
[...]
b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;
[...].”
- 4 E rendelet „Feltétlen törlési okok” címet viselő 52. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:
„A közösségi védjegyet a hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha
a) a védjegy lajstromozására a 7. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor;
[...].”
- 5 Az említett rendelet 55. cikkének (2) bekezdése előírja:
„A közösségi védjegy törlése esetén a védjegyoltalom a keletkezésére visszaható hatállyal megszűnik.”
- 6 Ugyanezen rendelet 99. cikke a következőképpen rendelkezik:
„(1) A közösségi védjegybíró a közösségi védjegyoltalmat mindaddig érvényesnek tekinti, amíg azt az alperes az oltalom megszűnésének megállapítása vagy a védjegy törlése iránt előterjesztett viszontkeresetben vitássá nem teszi.

(2) A közösségi védjegyoltalom érvényessége nem képezheti nemleges megállapítás iránt indított per tárgyát.

(3) A 96. cikk a) és c) pontjában említett perekben a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy érvénytelenségére alapított, nem viszontkereset formájában előterjesztett kifogás csak akkor fogadható el, ha az alperes arra hivatkozik, hogy a közösségi védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnése megállapítható, illetve, hogy a közösségi védjegy törlésének van helye egy öt megillető korábbi jog alapján.”

A 2868/95/EK rendelet

- 7 A 2009. március 31-i 355/2009/EK bizottsági rendelettel (HL L 109., 3. o.) módosított, a 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 37. szabálya értelmében:

„A [207/2009 rendelet 56.] cikke alapján a Hivatalhoz benyújtott, a megszűnés megállapítására vagy a védjegy törlésére irányuló kérelemnek tartalmaznia kell:

[...]

- b) a kérelem alapjául szolgáló okokkal kapcsolatban

[...]

- iv) a fent említett okok alátámasztásaként benyújtott tények, bizonyítékok és érvek megjelölését;

[...]”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 8 2004. december 3-án a Voss a 40/94 rendelet alapján 3156163. számon lajstromoztatta az OHIM-nál az alábbi térbeli közösségi védjegyet (a továbbiakban: vitatott védjegy).

- 9 Az áruk, amelyek vonatkozásában a vitatott védjegyet lajstromozták, a védjegyekkel ellátható termékek

és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 32. és 33. osztályba tartoznak, és azok az egyes osztályok vonatkozásában az alábbi leírásnak felelnek meg:

- 32. osztály: Sörök; alkoholmentes italok, víz;
- 33. osztály: Alkoholtartalmú italok a sörök kivételével.

- 10 2008. július 17-én a Nordic Spirit a vitatott védjegy törlése iránti kérelmet nyújtott be egyrészt a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése a)–d) pontjával és e) pontja i–iii. alpontjával összefüggésben értelmezett 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja, másrészt az említett rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján.
- 11 2010. március 10-i határozatával az OHIM törlési osztálya teljes egészében elutasította e törlés iránti kérelmet.
- 12 Úgy ítélte meg különösen, hogy a megtámadott védjegy formája nem „gyakori” az italok piacán, illetve hogy az átlátszó test és a kupak közötti ellentétből fakadóan az nagymértékben különbözik más létező palackoktól, és ez alapján alkalmas a védjegy funkcióinak ellátására.
- 13 2010. május 6-án a Nordic Spirit a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a törlési osztály ezen határozata ellen.
- 14 A vitatott határozattal az OHIM első fellebbezési tanácsa (a továbbiakban: fellebbezési tanács) hatályon kívül helyezte az említett határozatot, és helyt adott a törlési kérelemnek.
- 15 A fellebbezési tanács lényegében arra a megállapításra jutott, hogy figyelemmel az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a fogyasztók elsősorban egyszerűen csomagolási funkciót tulajdonítanak azoknak a palackoknak, amelyekben az ilyen termékeket tárolják (Develey kontra OHIM [Egy műanyagflakon formája] ítélet, T-129/04, EU:T:2006:84), meg kell állapítani, hogy a fogyasztók számára a palackra illesztett címke elolvasása szolgál az áru származásának azonosítására, illetve annak más áruktól való megkülönböztetésére.
- 16 A fellebbezési tanács ezenkívül úgy ítélte meg, hogy semmilyen bizonyíték nem támasztja alá a felperes azon állításait, amelyek szerint az átlagfogyasztó az érintett áruk csomagolásának formáját az azok kereskedelmi származására utaló jelzéseként képes észlelni, amennyiben e forma olyan jellemzőkkel rendelkezik, amelyek elegendőek ahhoz, hogy megragadják az átlagfogyasztó figyelmét.
- 17 E tanács másrészt úgy ítélte meg, hogy a Voss egyetlen bizonyítékkal sem szolgált annak alátámasztása érdekében, hogy a Nordic Spirit tévesen hivatkozott arra, hogy az ásványvizes vagy bármely más italt tartalmazó palackok mindig szó és ábrás elemekből állnak, és hogy emiatt a fogyasztók az érintett áru kereskedelmi származását nem a palack dizájnja, hanem ezen elemek alapján szokták azonosítani.
- 18 Végül az említett tanács úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó palack formája nem tér el jelentős mértékben az Európai Unióban az alkoholtartalmú vagy alkoholmentes italokhoz használt tárolóeszközök formájától, hanem annak csupán egy változata.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 19 A Törvényszék Hivatalához 2011. március 18-án benyújtott keresetlevelében a Voss a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet terjesztett elő.
- 20 E kereset alátámasztására a felperes négy jogalapot hozott fel.

- 21 E jogalapok közül az első a 207/2009 rendelet 75. cikkének megsértésén alapult, amennyiben a fellebbezési tanács lényegében olyan elemekre alapította az indokolását, amelyeket nem hozott a felperes tudomására, és amelyek kapcsán annak nem volt lehetősége álláspontjának kifejtésére.
- 22 A második jogalap a 207/2009 rendelet 99. cikkének és a 2868/95 rendelet 37. szabálya b) pontja iv. alpontjának megsértésén alapult, amennyiben a fellebbezési tanács jogtalanul hárította a felperesre a vitatott védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó bizonyítási terhet, jóllehet azt már lajstromozták, és következésképpen annak tekintetében érvényességi vélelem állt fenn.
- 23 A harmadik jogalap a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén és a térbeli védjegyek megkülönböztető képességére vonatkozó ítélkezési gyakorlat téves értelmezésén alapult, amennyiben a fellebbezési tanács az ítélkezési gyakorlat által a térbeli védjegyek megkülönböztető képességének azon esetben való értékelésére meghatározott tesztet, ha valamely folyadék csomagolásáról van szó, illetve ha a védjegyet magának az árunak a megjelenése alkotja, amely teszt lényege annak értékelése, hogy a védjegy jelentős mértékben eltér-e az érintett ágazat normáitól és szokásaitól, egy másik teszttel helyettesítette, amely a címkézésnek vagy más jelölési gyakorlatnak az említett ágazatban tulajdonítandó jelentőségén alapul.
- 24 Végül a negyedik jogalap a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésén és az italok ágazatának normáihoz és szokásaihoz képest való jelentős eltérés fennállására vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapult, amennyiben a fellebbezési tanács tévesen arra a megállapításra jutott, hogy a vitatott védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 25 A Törvényszék előtti tárgyaláson a felperes azonban jelezte, hogy eláll az első jogalapjától.
- 26 A Törvényszék előzetesen megállapította, hogy a vitatott határozat két különálló és egymástól független pillérből álló érvelésen alapul.
- 27 A Törvényszék a megtámadott ítélet 27. pontjában jelezte, hogy a vitatott határozat 18–35. pontjában, amely az érvelésnek az általa „első pillérnek” nevezett részéhez kapcsolódik, a fellebbezési tanács lényegében arra a megállapításra jutott, hogy köztudott tény, hogy az italokat szinte mindig valamely szó- vagy ábrás elemmel ellátott palackban, dobozban vagy más csomagolásban árusítják, hogy e jelzések teszik lehetővé a fogyasztó számára, hogy az árukat megkülönböztesse egymástól a piacon, valamint hogy a Voss nem terjesztett elő semmilyen bizonyítékot azon állításai alátámasztására, amelyek szerint nem ez a helyzet áll fenn.
- 28 A megtámadott ítélet 28. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a vitatott határozat 36–41. pontjában, amely az érvelésnek az általa „második pillérként” azonosított részéhez kapcsolódik, a fellebbezési tanács a vitatott védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó önálló vizsgálatot folytatott le lényegében annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó palack nem tér el jelentős mértékben az alkoholtartalmú és alkoholmentes italok piacán használt más üvegek formájától, azoknak csak egy változata, illetve hogy ennél fogva nem tér el jelentős mértékben az érintett ágazat normáitól és szokásaitól.
- 29 A Törvényszék a megtámadott ítélet 29. pontjában pontosította, hogy a tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésekre a felek megerősítették, hogy a vitatott határozat két különálló és egymástól független pillérből álló érvelésen alapul. Ezenkívül a megtámadott ítélet 30. pontjában jelezte, hogy a Voss a tárgyaláson pontosította, hogy a második jogalapja e pillérek közül csak az első ellen irányul.
- 30 A Törvényszék ezt követően megvizsgálta a harmadik jogalapot a második pillérre vonatkozó részében, valamint a negyedik jogalapot.
- 31 A Törvényszék elsőként elutasította a harmadik jogalapot, amennyiben az e második pillérre vonatkozott.

- 32 A Törvényszék a megtámadott ítélet 55. pontjában úgy ítélte meg különösen, hogy a vitatott védjegy olyan elemek kombinációjából áll, amelyek egyike sem rendelkezik az érintett áruk tekintetében megkülönböztető képességgel, mivel azok általánosan használhatók a kereskedelemben a védjegybejelentésben megjelölt áruk csomagolására.
- 33 Ami a vitatott védjegy térbeli formáját illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 51. pontjában megállapította, hogy köztudott tény, hogy a piacon elérhető palackok túlnyomó többségének van egy henger alakú része. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az átlagos fogyasztó számára természetes, hogy az alkoholtartalmú vagy alkoholmentes italokhoz használt palackok általában ilyen formájúak. A Törvényszék ebből arra következtetett, hogy a szóban forgó palack „tökéletes henger” alakját, annak elismerése mellett, hogy ez az elem hordoz magában bizonyos eredetiséget, nem lehet az érintett ágazat normáitól és szokásaitól jelentős mértékben eltérőnek tekinteni.
- 34 Ami a nem átlátszó kupakot illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 52. pontjában úgy ítélte meg, hogy ez az elem nehezen tekinthető jelentős eltérésnek ezen ágazat normáihoz és szokásaihoz képest, mivel köztudott tény, hogy nagyon sok palackot olyan kupakkal zárnak le, amely a palack testétől eltérő anyagból és színben készül.
- 35 Ami a kupak átmérőjét illeti, amely megegyezik a palack átmérőjével, a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapította, hogy az csak a létező formák egyik változatának minősül, és nem tekinthető úgy, mint amely jelentős mértékben eltér az említett ágazat normáitól és szokásaitól, még ha el is ismerjük, hogy ezen elem bizonyos eredetiséggel bír.
- 36 A megtámadott ítélet 57. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az, hogy valamely összetett védjegy kizárólag olyan alkotóelemekből áll, amelyek nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel az érintett áruk vonatkozásában, főszabály szerint arra enged következtetni, hogy a védjegy egészében sem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Hozzátette, hogy az ilyen következtetést csak abban az esetben lehet megcáfolni, ha konkrét jelek utalnak arra, hogy különösen az egyes elemek összetételének módja többletet ad az összetett védjegynek annak egészét tekintve az azt alkotó elemek pusztán és egyszerű összetételéhez képest.
- 37 A megtámadott ítélet 58. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben nem állnak fenn erre utaló jelek, mivel azon térbeli megjelölést alkotó elemek összetételének módja, amelynek tekintetében a védjegyet lajstromozták, nem ad többletet az összetett védjegynek azon elemek összességéhez képest, amelyek e védjegyet alkotják, tudniillik az – az érintett piacon az alkoholtartalmú vagy alkoholmentes italok tárolására szánt palackok többségéhez hasonlóan – egy nem átlátszó kupakkal ellátott palack.
- 38 A Törvényszék ebből a megtámadott ítélet 59. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a fellebbezési tanács nem tévedett annak kimondásával, hogy az Unió szokásosan tájékozott fogyasztója a vitatott védjegyet egészében véve pusztán úgy érzékeli, mint azon áruk formájának az egyik változatát, amelyek tekintetében az említett védjegyet bejelentették.
- 39 A Törvényszék a megtámadott ítélet 60. pontjában megállapította, hogy a fellebbezési tanács a vitatott határozat 36. és azt követő pontjaiban ténylegesen alkalmazta az ítélkezési gyakorlat által a térbeli megjelölés megkülönböztető képességének értékelésére előírt tesztet, amely annak vizsgálatát feltételezi, hogy a szóban forgó megjelölés jelentős mértékben eltér-e az érintett ágazat normáitól és szokásaitól, ha valamely folyadék csomagolásáról van szó, illetve a védjegyet magának az árunak a megjelenése alkotja.

- 40 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 62–91. pontjában elutasította a Voss által a keresete alátámasztására felhozott negyedik jogalapot. Ugyanis úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy a vitatott védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és valójában nem különbözik az itálágzatban gyakran használt áruk csomagolásának formáitól, hanem csupán e formák egyik változatának minősül.
- 41 A Törvényszék továbbá úgy ítélte meg, hogy a felperes által felhozott érvek nem kérdőjelezhetik meg e következtetést.
- 42 Ami különösen a Voss azon érvét illeti, amely szerint a fellebbezési tanács a hengerformának egy henger keresztmetszetével való összehasonlításával elferdítette az ügy irataiban szereplő bizonyítékokat, mivel egy henger keresztmetszete matematikai szempontból torzított ábrázolásnak minősül, a Törvényszék úgy vélte, hogy semmi nem enged arra következtetni, hogy e tanács a vitatott határozat 37. pontjában a „henger keresztmetszete” fogalmához a „valamely geometriai forma keresztmetszetének ábrázolása” értelmében vett matematikai jelentést kívánta társítani. A Törvényszék álláspontja szerint a „keresztmetszet” kifejezést, épp ellenkezőleg, úgy kell érteni, mint „olyan többé-kevésbé elkülönülő részek valamelyike, amelyen belül valamely dolog fel van osztva vagy felosztható, vagy amelyből e dolog felépül” („any of the more or less distinct parts into which something is or may be divided or from which it is made up”, Oxford Dictionary).
- 43 A Törvényszék a megtámadott ítélet 92–96. pontjában mint hatástalant elutasította a második, valamint a harmadik jogalapot, amennyiben ez utóbbi azon érvelés első pillére ellen irányult, amelyen a vitatott határozat alapult.
- 44 Ugyanis megállapította, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben az OHIM határozatának a rendelkező része több olyan pillért magában foglaló érvelésen alapul, amelyek mindegyike önmagában elegendő ahhoz, hogy e rendelkező részt megalapozza, főszabály szerint csak abban az esetben kell hatályon kívül helyezni ezt a jogi aktust, ha mindegyik pillér jogsértő. Márpedig a Törvényszék álláspontja szerint, még ha feltételezzük is, hogy azon érvelés első pillérével szemben felhozott jogalapok, amelyen a vitatott határozat alapul, megalapozottak, ez nem befolyásolja a határozat rendelkező részét, mivel ezen érvelés második pillére nem jogsértő.
- 45 A Törvényszék e tekintetben a megtámadott ítélet 95. pontjában pontosította, hogy „még ha feltételezzük is, hogy a fellebbezési tanács tévesen jutott arra a megállapításra, hogy köztudott tény, hogy az italokat szinte mindig címkével vagy valamely szó- vagy ábrás elemmel ellátott palackban árusítják, hogy e jelzések teszik lehetővé a fogyasztó számára, hogy az árukat megkülönböztesse egymástól a piacon, valamint hogy a felperes nem terjesztett elő semmilyen bizonyítékot azon állításai alátámasztására, amelyek szerint nem ez a helyzet áll fenn, e megfontolások nem befolyásolják a vitatott védjegy megkülönböztető képességének hiányát megállapító következtetést, amely a [megtámadott ítélet] 46–91. pontjában jogszerűnek ítélt értékelésen alapul”.
- 46 E megfontolások összességére tekintettel a Törvényszék elutasította a Voss által előtte benyújtott keresetet.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 47 A Voss azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

48 Az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést, és
- a Voss-t kötelezze a költségek viselésére.

49 Az International Trademark Association (a továbbiakban: INTA), akinek a Voss of Norway kontra OHIM ügyben hozott végzésével (C-445/13. P, EU:C:2014:202) a Bíróság elnöke megengedte, hogy a Voss kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon, azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és
- őt a saját költségei viselésére kötelezze.

A fellebbezésről

50 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező hat jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapról

A felek érvei

51 Első jogalapjával a felperes azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg a második jogalapot, amelyre az elsőfokú kereset alátámasztása érdekében hivatkozott, és amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács jogtalanul hárította rá a vitatott védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó bizonyítási terhet, jóllehet azt már lajstromozták, és következésképpen annak tekintetében érvényességi vélelem állt fenn.

52 E tekintetben hangsúlyozza, hogy a Törvényszék kizárólag azon oknál fogva utasította el e második jogalapot, hogy önkényes módon megállapította, hogy e jogalap azon érvelés első pillére ellen irányul, amelyen a vitatott határozat alapul, miközben az egyértelműen a második pillér ellen irányult, amint az a megtámadott ítélet 28. pontjában megállapításra került.

53 Az OHIM vitatja a felperes állításait, és ezen első jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

54 A Voss lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megváltoztatta a vitatott határozatban kifejtett érvelés két pillére közötti azon megkülönböztetés feltételeit, amelyről a Törvényszék előtti tárgyaláson állapodtak meg.

55 A felperes álláspontja szerint a megtámadott ítélet 27. és 28. pontjában az első és második pillér meghatározását a Törvényszék előtti tárgyaláson elfogadotthoz képest felcserélték.

56 Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy nem vizsgálta meg a Voss által felhozott második jogalapot, amelyre az elsőfokú eljárás keretében benyújtott keresetének alátámasztása érdekében hivatkozott, és amely azon alapul, hogy a fellebbezési tanács jogtalanul hárította rá a vitatott védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó bizonyítási terhet.

- 57 E tekintetben meg kell állapítani, amint az a Törvényszék előtt tartott tárgyalás jegyzőkönyvéből, amelyet 2013. március 13-án telefax útján küldtek meg a felperes részére, következik, hogy ez utóbbi elismerte egyrészt, hogy a vitatott határozat két egymástól független pillérből álló érvelésen alapult, a vitatott határozat 18–35. pontja az első pillért, annak 36–41. pontja pedig a másodikat foglalva magában, másrészt pedig hogy a második jogalapja nem a 36–41. pontban kifejtett érvelés ellen irányult.
- 58 Ezenkívül még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék előtt hivatkozott második jogalap – amint azt a felperes állítja – az említett második pillér ellen irányult, meg kell állapítani, amint az a megtámadott ítélet 28. és 50. pontjából következik, hogy a fellebbezési tanács a vitatott határozat 36–41. pontjában elvégezte a vitatott védjegy megkülönböztető képességének önálló vizsgálatát, és nem hárította a Voss-ra az e képesség meglétére vonatkozó bizonyítási terhet.
- 59 Ebből az következik, hogy a Voss által a fellebbezése alátámasztására felhozott első jogalapot ennek megfelelően mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 60 Második jogalapjával a felperes azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 99. cikkét, valamint a 2868/95 rendelet 37. szabálya b) pontjának iv. alpontját, mivel a megtámadott ítélet 57. és 58. pontjában megfordította a bizonyítási terhet, amely a vitatott védjegy törlése iránti eljárást kezdeményező félként kizárólag a Nordic Spiritre hárult, arra kötelezve őt, hogy bizonyítsa az említett védjegy megkülönböztető képességét, annak ellenére, hogy a Nordic Spirit semmiféle bizonyítékkal nem szolgált a védjegy megkülönböztető képessége állítólagos hiányának alátámasztására.
- 61 A Voss e tekintetben azt állítja, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 57. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat, amely szerint az, hogy valamely összetett védjegy kizárólag olyan alkotóelemekből áll, amelyek nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, főszabály szerint arra enged következtetni, hogy a védjegy egészében sem rendelkezik megkülönböztető képességgel, kivéve ha „konkrét jelek utalnak arra, hogy különösen az egyes elemek összetételének módja többletet ad az összetett védjegynek annak egészét tekintve az azt alkotó elemek puszta és egyszerű összetételéhez képest”, a közösségi védjegybejelentésekre vonatkozik, és az nem alkalmazandó a lajstromozott védjegyekre, amelyek tekintetében a vitatott védjegyhez hasonlóan érvényességi vélelem áll fenn.
- 62 Az INTA annak alátámasztására, hogy a Törvényszék tévesen megfordította a szóban forgó megjelölés megkülönböztető képességére vonatkozó bizonyítási terhet, a 207/2009 rendelet 52., 55. és 59. cikkére – amely cikkekből az következik, hogy a lajstromozott közösségi védjegyek tekintetében érvényességi vélelem áll fenn – és a 2868/95 rendelet 37. szabálya b) pontjának iv. alpontjára hivatkozik.
- 63 Ezen gondolatmenet szerint, ha valamely védjegybejelentésnek helyt adnak, az ellenkező bizonyításáig a megszerzett védjegyet érvényesnek kell tekinteni, és a kérelmezőt nem kell arra kötelezni, hogy ismételten bizonyítsa védjegye érvényességét, hacsak az e védjegy törlését elérni kívánó fél ennek ellenkezőjét alátámasztó tényeket vagy bizonyítékokat nem mutat be.
- 64 Márpedig a jelen ügyben a védjegy törlése iránti kérelem benyújtója semmiféle igazolható tényre nem hivatkozott, illetve egyetlen bizonyítékot sem mutatott be az OHIM előtt. Az INTA ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendeletet és a 2868/95 rendeletet azzal, hogy nem helyezte hatályon kívül a fellebbezési tanács azon határozatát, amely megállapította, hogy a Voss azon állítását, miszerint a fogyasztók képesek arra, hogy az áruk kereskedelmi eredetét

csomagolásuk formája alapján meghatározzák, nem támasztották alá bizonyítékokkal, így tehát az nem volt elégséges az „ítélkezési gyakorlat által megállapított szabályok tiszteletben tartásának biztosításához”.

65 Az OHIM vitatja a felperes azon állítását, miszerint a Törvényszék által lefolytatott értékelés a szóban forgó megjelölés megkülönböztető képességére vonatkozó bizonyítási teher téves megosztását eredményezte, továbbá azt állítja, hogy a 207/2009 rendeletben szereplő kifejezett eltérő rendelkezés hiányában a feltétlen kizáró okok alkalmazása ugyanazon feltételnek van alárendelve mind azon védjegyek tekintetében, amelyek lajstromozását kérik, mind pedig azok tekintetében, amelyeket már lajstromoztak.

A Bíróság álláspontja

66 Amennyiben a fellebbezés második jogalapjában azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 57. és 58. pontjában megfordította a bizonyítási terhet, arra kötelezve a felperest, hogy bizonyítsa a vitatott védjegy megkülönböztető képességét annak ellenére, hogy a Nordic Spirit semmiféle bizonyítékkal nem szolgált a védjegy megkülönböztető képessége állítólagos hiányának alátámasztására, azt mint megalapozatlant el kell utasítani.

67 A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 51–58. pontjában önállóan értékelte, hogy a vitatott védjegy bír-e megkülönböztető képességgel.

68 Miután a Törvényszék a vitatott védjegy minden egyes alkotóelemének külön-külön történő vizsgálatát követően megállapította, hogy az olyan elemek kombinációjából áll, amelyek egyike sem rendelkezik az érintett áruk tekintetében megkülönböztető képességgel, a megtámadott ítélet 57. pontjában rámutatott, hogy ez a körülmény főszabály szerint arra enged következtetni, hogy a védjegy egészében sem rendelkezik megkülönböztető képességgel, feltéve ha nem utalnak „konkrét jelek [...] arra, hogy különösen az egyes elemek összetételének módja többletet ad az összetett védjegynek annak egészét tekintve az azt alkotó elemek pusztá és egyszerű összetételéhez képest”.

69 A Törvényszék a megtámadott ítélet 58. pontjában úgy ítélte meg, hogy „a jelen ügyben nem tűnik úgy, hogy erre utaló jelek állnának fenn”. E tekintetben megállapította, hogy „a vitatott védjegyet szoros értelemben véve egy átlátszó, henger alakú palack térbeli formája és egy, a palackkal azonos átmérőjű, nem átlátszó kupak kombinációja jellemzi, [és hogy] az alkotóelemek összetételének módja – azaz a[...] piacon az alkoholtartalmú vagy alkoholmentes italok tárolására szánt palackok többségéhez hasonlóan egy nem átlátszó kupakkal ellátott palack – nem ad többletet az összetett védjegynek annak egészét tekintve az azt alkotó elemek pusztá és egyszerű összetételéhez képest, [mivel] egy ilyen forma alkalmas arra, hogy általánosan alkalmazzák a kereskedelemben a bejelentésben szereplő áruk csomagolására”.

70 A Törvényszék így maga vizsgálta azon konkrét jelek fennállását, amelyek arra utalnának, hogy az összetett védjegy az egészét tekintve többlettel rendelkezik az azt alkotó elemek összességéhez képest, és ellentétben azzal, amit az INTA és a felperes állít, nem hárította át ez utóbbira az ilyen jelek fennállása bizonyításának terhet.

71 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Voss és az INTA érvelése a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul, következésképpen azt el kell utasítani.

72 Ami az INTA által hivatkozott azon érvet illeti, amely szerint a Törvényszék azzal, hogy nem helyezte hatályon kívül a vitatott határozatot, amely megállapította, hogy semmilyen bizonyíték nem támasztja alá a felperes azon állításait, amelyek szerint az átlagfogyasztó az érintett áruk csomagolásának

formáját az azok kereskedelmi származására utaló jelzéseként képesek észlelni, megsértette a 207/2009 rendeletet és a 2868/95 rendeletet, meg kell jegyezni, amint az a megtámadott ítélet 12. pontjából következik, hogy a fellebbezési tanács ezen értékelése az említett határozat 31. pontjában szerepel.

- 73 Így, amint az a megtámadott ítélet 27. pontjából következik, az említett értékelés következőképpen azon érvelés első pilléréhez tartozik, amelyen a vitatott határozat alapul, ahogyan azt a Törvényszék meghatározta. Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 96. pontjában mint hatástalant elutasította az említett pillérrel szemben felhozott jogalapokat.
- 74 Ebből következően az INTA nem megalapozottan hivatkozik arra, hogy a Törvényszéknek hatályon kívül kellett volna helyeznie a vitatott határozatot, mivel a fellebbezési tanács abban megállapította, hogy a Voss azon állításait, amelyek szerint az átlagfogyasztó az érintett áruk csomagolásának formáját az azok kereskedelmi származására utaló jelzéseként képesek észlelni, semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.
- 75 A fenti megfontolásokra tekintettel a második fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 76 Harmadik jogalapjával a Voss azt állítja, hogy a Törvényszék annak megállapításával, hogy a szóban forgó palack formája nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, anélkül hogy előzetesen meghatározta volna, hogy melyek az érintett ágazat normái és szokásai, megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját.
- 77 Az INTA ezenkívül arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem juthatott volna jogszerűen arra a következtetésre, hogy a felperes palackja nem tér el lényeges mértékben az érintett ágazat normáitól és szokásaitól, mivel a megtámadott ítélet 72. pontjában megállapította, hogy „nem bizonyították, hogy létezik a piacon más hasonló palack”, hogy feltételezhető volt, hogy e palack „a maga nemében egyedülálló”, ezen ítélet 51. pontjában pedig, hogy „bizonyos egyediséget hordoz magában”.
- 78 Ráadásul a Törvényszék az „egyszerű változat” és a „jelentős eltérés”, valamint az alkalmazandó normák és szokások egymással való szembeállításával tévesen alkalmazta a jogot. Az INTA e tekintetben arra hivatkozik, hogy a Törvényszék túllépte a Bíróság ítélkezési gyakorlatában rögzített korlátokat, amely szerint kizárólag annak eldöntése meghatározó tényező, hogy valamely védjegyként lajstromozott térbeli forma olyan mértékben eltér-e az érintett ágazatban a releváns áruk tekintetében szokásosan vagy általánosan használt formáktól, hogy a fogyasztók képesek ahhoz jelentést társítani.
- 79 Végül az INTA megállapítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor egy forma egyszerű alkotóelemeit, nem pedig a lajstromozott formát mint egészet hasonlította össze az említett ágazatbeli szokásos vagy általános formák elemeivel.
- 80 Az OHIM vitatja ezt az érvelést, és azt állítja, hogy a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 81 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint csak az olyan védjegy rendelkezik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel, amely jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, és ebből eredően be tudja tölteni alapvető, származást jelölő rendeltetését (Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 31. pont; Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet, C-98/11 P, EU:C:2012:307, 42. pont).
- 82 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 51–53. pontjában értékelte a vitatott védjegynek az alkoholtartalmú és alkoholmentes italok ágazata normáihoz és szokásaihoz képest fennálló megkülönböztető képességét.
- 83 Ezen ítélet 51. pontjában a Törvényszék a vitatott védjegy térbeli formáját illetően először is megállapította, hogy „köztudott tény, hogy a piacon elérhető palackok túlnyomó többségének van egy henger alakú része”.
- 84 Az említett ítélet 52. pontjában a Törvényszék ezt követően a nem átlátszó kupakot illetően megállapította, hogy „köztudott tény, hogy nagyon sok palackot olyan kupakkal zárnak le, amely a palack testétől eltérő anyagból és színben készül”.
- 85 Végül a Törvényszék ugyanezen ítélet 53. pontjában úgy ítélte meg, hogy a palackkal megegyező átmérőjű kupak „csak a létező formák egyik változatának minősül, és nem tekinthető úgy, mint amely jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól és szokásaitól, még annak elismerésével sem, hogy ezen elem bizonyos eredetiséggel bír”.
- 86 Így a Törvényszék a szóban forgó térbeli megjelölés megkülönböztető képességére vonatkozó vizsgálatot az érintett ágazat normáira figyelemmel a köztudott tényekre alapozva folytatta le.
- 87 Ebből következően a Voss és az INTA megalapozatlanul állították, hogy a Törvényszék elmulasztotta azon áruk ágazata normáinak és szokásainak meghatározását, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet lajstromozták.
- 88 Ami az INTA azon érvét illeti, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az „egyszerű változat” és a „jelentős eltérés”, valamint az alkalmazandó normák és szokások egymással való szembeállításával, annak megállapítása helyett, hogy a vitatott védjegy olyan mértékben eltér-e az érintett ágazatban szokásosan és általánosan használt formáktól, hogy a fogyasztók képesek ahhoz jelentést társítani, emlékeztetni kell arra, hogy valamely védjegy megkülönböztető képessége a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő áruknak adott vállalkozástól származóként történő beazonosítását, és így ezen áruknak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetését (Freixenet kontra OHIM ítélet, C-344/10 P és C-345/10 P, EU:C:2011:680, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 E megkülönböztető képességet egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett vásárlóközönség észlelésére tekintettel kell értékelni (Freixenet kontra OHIM ítélet, C-344/10 P és C-345/10 P, EU:C:2011:680, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 90 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az áru formájából álló térbeli védjegyek megkülönböztető képességének értékelésekor alkalmazott szempontok nem különböznek a védjegyek más típusainak esetében alkalmazandó szempontoktól (Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 30. pont; Freixenet kontra OHIM ítélet, C-344/10 P és C-345/10 P, EU:C:2011:680, 45. pont). Ugyanakkor ezen szempontok alkalmazásakor az átlagos fogyasztó észlelése nem szükségszerűen azonos az áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegy és az olyan szóvédjegy vagy

ábrás védjegy esetében, amely az általa jelölt áruk külső megjelenésétől független jelből áll. Az átlagfogyasztók ugyanis – bármiféle grafikai vagy szöveges elem hiányában – nem szoktak az áruk eredetére következtetni a formájuk vagy a csomagolásuk formája alapján, így nehezebbnek bizonyulhat a térbeli védjegy megkülönböztető képességét megállapítani, mint a szó- vagy ábrás védjegyet (Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 30. pont; Freixenet kontra OHIM ítélet, C-344/10 P és C-345/10 P, EU:C:2011:680, 46. pont).

- 91 Ezen körülmények között minél inkább közelít a védjegyként lajstromoztatni kívánt forma a kérdéses árunak a leginkább valószínű formájához, annál valószínűbb, hogy az említett forma a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Csak az olyan védjegy rendelkezik az említett rendelkezés értelmében vett megkülönböztető képességgel, amely jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, és ebből eredően képes betölteni alapvető eredetjelölő rendeltetését (Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 31. pont; Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet, C-98/11 P, EU:C:2012:307, 42. pont).
- 92 Ebből az következik, hogy ha valamely térbeli védjegy a lajstromoztatni kívánt áru formájából áll, a pusztán tény, hogy ez a forma az ilyen típusú áruk szokásos formáinak egy „változata”, nem elégséges annak megállapításához, hogy az említett védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében megkülönböztető képességgel rendelkezik. Mindig meg kell vizsgálni, hogy az ilyen védjegy lehetővé teszi-e az ezen áru szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztója számára, hogy bármiféle elemzés és különösebb odafigyelés nélkül megkülönböztesse az érintett árut más vállalkozások áruitól (Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 32. pont).
- 93 A jelen ügyben a Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 37–44. pontjában emlékeztetett a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, annak 51–58. pontjában megvizsgálta, hogy a vitatott védjegy jelentős mértékben eltér-e az érintett ágazat normáitól és szokásaitól.
- 94 A megtámadott ítélet 59. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezési tanács nem tévedett annak kimondásával, hogy az Unió szokásosan tájékozott fogyasztója a vitatott védjegyet egészében véve pusztán úgy érzékeli, mint azon áruk formájának az egyik változatát, amelyek tekintetében az említett védjegyet bejelentették. Ezt követően a megtámadott ítélet 62. pontjában megállapította, hogy a vitatott védjegy az érintett vásárlóközönség által érzékelt formájában nem alkalmas az említett védjeggyel érintett áruk azonosítására, és azok más kereskedelmi származású áruktól való megkülönböztetésére.
- 95 A fenti megállapításokból következik, hogy a Törvényszék helyesen határozta meg és követte az e tekintetben irányadó ítélkezési gyakorlat által meghatározott szempontokat.
- 96 Ezenkívül, amennyiben az INTA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felperes palackja nem tér el jelentős mértékben az érintett ágazat normáitól és szokásaitól, meg kell állapítani, hogy ez a ténybeli értékelés körébe tartozik.
- 97 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés csak jogkérdésekre vonatkozhat. Kizárólag a Törvényszék rendelkezik ugyanis hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. A tények és bizonyítékok értékelése tehát – az elferdítés esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet – mint ilyen – fellebbezés keretében a Bíróságnak kell megvizsgálnia (Louis Vuitton Malletier kontra OHIM ítélet, C-97/12 P, EU:C:2014:324, 61. pont).

- 98 Márpedig meg kell állapítani, hogy az INTA e kérdés vitatásának alátámasztására nem hivatkozott egyetlen olyan érvre sem, amely alkalmas annak alátámasztására, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket.
- 99 Ami azon érvet illeti, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor egy forma egyszerű alkotóelemeit hasonlította össze az érintett ágazatbeli szokásos vagy általános formák elemeivel, ahelyett hogy a lajstromozott formát mint egészet hasonlította volna össze ezen ágazat normáival és szokásaival, azt a negyedik jogalap keretében kell vizsgálni.
- 100 Figyelemmel a fenti megfontolásokra, a harmadik fellebbezési jogalapot, mint részben megalapozatlant, részben pedig elfogadhatatlant, el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

- 101 A negyedik jogalapjával a Voss azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor a vitatott védjegy megkülönböztető képességének vizsgálata során külön-külön értékelte a szóban forgó térbeli megjelölés egyes alkotóelemeit, anélkül azonban, hogy a megjelölést egészében vizsgálta volna.
- 102 A felperes előadja, hogy a Törvényszék, miután a megtámadott ítélet öt pontjában külön-külön értékelte az említett térbeli megjelölést alkotó elemeket, meglegedett annak kimondásával, hogy ezen alkotóelemek összetételének módja „nem ad többletet az összetett védjegynek a vitatott védjegyet alkotó elemek összességéhez képest”, ami a Voss álláspontja szerint nem minősül a védjegy által keltett összbenyomás tekintetében az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt alapos vizsgálatnak.
- 103 Az OHIM arra hivatkozik, hogy a Törvényszék helyesen alkalmazta a térbeli megjelölések megkülönböztető képessége értékelésének módjára vonatkozó szabályokat és ítélkezési gyakorlatot.

A Bíróság álláspontja

- 104 E jogalappal a felperes arra hivatkozik, hogy a vitatott védjegy megkülönböztető képessége értékelésének keretében a Törvényszék nem vizsgálta – ahogyan arra köteles lett volna – a védjegy által keltett összbenyomást.
- 105 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit. Továbbá annak megítélésekor, hogy valamely védjegy rendelkezik-e megkülönböztető képességgel, vagy sem, az általa keltett összbenyomást kell figyelembe venni (lásd különösen: Eurocermex kontra OHIM ítélet, C-286/04 P, EU:C:2005:422, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 106 Ez azonban nem jelenti azt, hogy az illetékes hatóság, amelynek azt kell vizsgálnia, hogy a vásárlóközönség érzékelheti-e a bejelentett védjegyet a származás megjelöléseként, ne vizsgálhatná először sorjában e védjegy megjelenítésére használt egyes elemeket. Célszerűnek mutatkozik ugyanis, ha az átfogó értékelés során az említett hatóság az érintett védjegy minden egyes alkotóelemét megvizsgálja (lásd különösen: Eurocermex kontra OHIM ítélet, C-286/04 P, EU:C:2005:422, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 A megtámadott ítélet 55. pontjában a Törvényszék a vitatott védjegy minden egyes alkotóelemének külön-külön történő vizsgálatát követően megállapította, hogy a vitatott védjegy „olyan elemek kombinációjából áll, amelyek egyike sem rendelkezik az érintett áruk tekintetében megkülönböztető

képességgel, mivel azok általánosan használhatók a kereskedelemben a védjegybejelentésben megjelölt áruk csomagolására”. A Törvényszék annak ellenőrzésével folytatta vizsgálatát, hogy az említett védjegy az egészét tekintve rendelkezik-e ilyen képességgel, vagy sem.

- 108 A Törvényszék ez alapján állapította meg a megtámadott ítélet 58. pontjában, hogy „egy átlátszó, henger alakú palack térbeli formája és a palackkal azonos átmérőjű, nem átlátszó kupak szoros értelemben vett összetételének módja a jelen ügyben nem ad többletet a vitatott védjegyet alkotó elemek összességéhez képest – amely tehát a piacon az alkoholtartalmú vagy alkoholmentes italok tárolására szánt palackok többségéhez hasonlóan egy nem átlátszó kupakkal ellátott palack –, az ilyen forma ugyanis alkalmas arra, hogy általánosan alkalmazzák a kereskedelemben a bejelentésben szereplő áruk csomagolására”, és hogy következésképpen „a jelen összetett védjegy elemei összetételének módja nem alkalmas arra sem, hogy a védjegyet megkülönböztető képességgel ruházza fel”. A Törvényszék az említett ítélet 62. pontjában arra a megállapításra jutott, hogy „a vitatott védjegy az érintett vásárlóközönség által érzékelt formájában nem alkalmas az említett védjeggyel érintett áruk azonosítására, és azok más kereskedelmi származású áruktól való megkülönböztetésére”.
- 109 Következésképpen a Törvényszék helyesen alapította a vitatott védjegy megkülönböztető képességének értékelését arra az összbenyomásra, amelyet az e védjegy alkotóelemeinek formája és elrendezése vált ki, amint azt a jelen ítélet 105. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat is megköveteli.
- 110 Ezenkívül nem róható fel a Törvényszéknek, hogy nem folytatott le kellően alapos vizsgálatot a vitatott védjegy által keltett összbenyomás tekintetében, mivel a szóban forgó térbeli forma két elemből, tudniillik egy hengerformából és az említett hengerével azonos átmérőjű, nem átlátszó kupakból áll, és mivel nehezen képzelhető el, hogyan lehetne ezeket az alkotóelemeket más módon egyetlen térbeli egységbe kombinálni (lásd ebben az értelemben: Eurocermex kontra OHIM ítélet, C-286/04 P, EU:C:2005:422, 29. pont).
- 111 Ebből következően a negyedik fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

- 112 Az ötödik jogalapjával a Voss azt állítja, hogy a Törvényszék a fellebbezési tanácshoz hasonlóan elferdítette az ügy irataiban szereplő bizonyítékokat azzal, hogy a szóban forgó térbeli megjelölés tökéletes hengerformáját hasonlította össze egy síkbeli „henger keresztmetszettel”. Álláspontja szerint mivel a „henger keresztmetszet” matematikai szempontból torzított ábrázolásnak minősül, a Törvényszék és a fellebbezési tanács e fogalommal valójában egy „kör keresztmetszetre” kívánt utalni. Így a Törvényszék egy térbeli megjelölést és egy, a palackok többségére jellemző síkbeli jellemzőt hasonlított össze, ily módon az érintett ágazat normáira és szokásaira vonatkozó értékelése teljes egészében téves.
- 113 Az OHIM azt állítja, hogy e jogalap nem megalapozott, mivel az a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.
- 114 Az OHIM szerint a Törvényszék nem azt mondta ki, hogy a kör alakú rész a palackok túlnyomó többségére jellemző egyetlen közös pont, hanem hogy a palackok többségének egyik „része” a megtámadott ítélet 66. pontja értelmében henger alakú, míg annak más részei nem azok, mint például amikor a palack felső része a száj irányában összeszűkül, nyakat képezve ezzel, vagy amikor a palack középső részét meghajlítják.

115 Ezenkívül, szemben azzal, amit a Voss állít, a Törvényszék által a vitatott térbeli megjelölés tekintetében lefolytatott vizsgálat nem korlátozódott a megjelölés formája és egy síkbeli jellemző összehasonlítására.

A Bíróság álláspontja

116 Meg kell állapítani, hogy a Voss azon érvelése, amely szerint a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 67. cikkében megállapította, hogy a piacon elérhető palackok többségének „henger keresztmetszete” van, ezzel a „kör keresztmetszet” természeténél fogva síkbeli fogalmára kívánt utalni, ezen ítélet téves olvasatán alapul.

117 Ugyanis miután a Törvényszék a megtámadott ítélet 65. pontjában emlékeztetett arra, hogy „a fellebbezési tanács [a vitatott határozat 37. pontjában] megállapította, hogy »a piacon elérhető palackok túlnyomó többségének henger keresztmetszete van«, ezen ítélet következő pontjában kimondta, hogy „semmi nem enged azonban arra következtetni, hogy a fellebbezési tanács a vitatott határozat szövegösszefüggésében e szavakhoz a »valamely geometriai forma keresztmetszetének ábrázolása« értelmében vett matematikai jelentést kívánta társítani, [és hogy] e szót, épp ellenkezőleg, úgy kell érteni, mint „olyan többé-kevésbé elkülönülő részek valamelyike, amelyen belül valamely dolog fel van osztva vagy felosztható, vagy amelyből e dolog felépül” („any of the more or less distinct parts into which something is or may be divided or from which it is made up”, Oxford Dictionary).

118 A Törvényszék így megállapította, hogy a fellebbezési tanács által a vitatott határozat 37. pontjában használt „keresztmetszet” kifejezés alatt „részt” kell érteni, mivel álláspontja szerint a palackok túlnyomó többségének van egy henger alakú része.

119 Ebből az következik, hogy a felperes állításával ellentétben a Törvényszék által a szóban forgó térbeli megjelölés tekintetében lefolytatott vizsgálat nem korlátozódott a megjelölés formája és egy síkbeli jellemző összehasonlítására.

120 Következésképpen az ötödik fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

121 A Voss azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy mivel a vitatott védjegy önmagukban véve megkülönböztető képességgel nem rendelkező alkotóelemekből áll, a védjegy az egészét tekintve sem rendelkezik ilyen képességgel. A felperes álláspontja szerint az ilyen érvelés azzal a következménnyel jár, hogy mind az áru egészében vett csomagolása, mind pedig az azt alkotó elemek kombinációja tekintetében kizárja a megkülönböztető képesség elismerhetőségét, ami ellentétes a 207/2009 rendelet által elérni kívánt céllal.

122 A felperes ezenkívül azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az összetett védjegyek tekintetében a Bíróság által kidolgozott követelményt, amely szerint „az olyan elemek kombinációja, amelyek egyike sem rendelkezik megkülönböztető képességgel, rendelkezhet e képességgel, amennyiben többletet ad az összetett védjegynek az azt alkotó elemek pusztán és egyszerű összességéhez képest”, kiterjesztette a térbeli megjelölésekre.

123 Az OHIM arra hivatkozik, hogy e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 124 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a térbeli megjelölések tárgyában már kimondta, hogy az esetleges megkülönböztető képességet részben az egyes, külön-külön vett elemek tekintetében lehet vizsgálni, de minden esetben az érintett vásárlóközönségben keltett összbenyomásra kell támaszkodni, nem pedig arra a feltételezésre, hogy a külön-külön megkülönböztető képességgel nem bíró elemek egymás mellé rendelésük esetén sem bírhatnak ilyen képességgel. Ugyanis az, hogy a védjegy minden egyes eleme külön-külön megkülönböztetésre alkalmatlan, nem zárja ki, hogy az általuk alkotott kombináció megkülönböztető képességgel rendelkezzen (Timehouse kontra OHIM végzés, C-453/11 P, EU:C:2012:291, 40. pont).
- 125 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 57. pontjában kétségkívül megállapította, hogy „az, hogy valamely összetett védjegy kizárólag olyan alkotóelemekből áll, amelyek nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel az érintett áruk vonatkozásában, főszabály szerint arra enged következtetni, hogy a védjegy egészében sem rendelkezik megkülönböztető képességgel”.
- 126 Mindazonáltal a Törvényszék rögtön pontosítja, hogy e következtetést csak abban az esetben lehet megcáfolni, ha konkrét jelek utalnak arra, hogy különösen az egyes elemek összetételének módja többletet ad az összetett védjegynek annak egészét tekintve az azt alkotó elemek pusztá és egyszerű összetételéhez képest.
- 127 Ebből az következik, hogy amennyiben a Voss a hatodik jogalapjában azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy mivel a vitatott védjegy önmagukban véve megkülönböztető képességgel nem rendelkező alkotóelemekből áll, a védjegy az egészét tekintve sem rendelkezik ilyen képességgel, e jogalapot el kell utasítani, mivel az a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul.
- 128 Ami a felperes azon érvelését illeti, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azon ítélkezési gyakorlatot, amelynek értelmében az olyan elemek kombinációja, amelyek egyike sem rendelkezik megkülönböztető képességgel, rendelkezhet e képességgel, amennyiben többletet ad az azt alkotó elemek pusztá és egyszerű összességéhez képest, a vitatott védjegyre alkalmazta, emlékeztetni kell arra, hogy amint az a jelen ítélet 107–109. pontjából következik, a Törvényszék helyesen alapította a vitatott védjegy megkülönböztető képességének értékelését arra az összbenyomásra, amelyet az említett védjegy alkotóelemeinek formája és elrendezése vált ki, amint azt a jelen ítélet 105. és 124. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat is megköveteli.
- 129 E körülmények között a hatodik jogalapot mint megalapozatlant, ebből következően pedig a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 130 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Voss-t, mivel peresztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 131 Az említett szabályzat 140. cikke (3) bekezdésének megfelelően, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság elrendelheti, hogy az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) és (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. Következésképpen úgy kell határozni, hogy az INTA maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság a Voss of Norway ASA-t kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) **Az International Trademark Association maga viseli saját költségeit.**

Aláírások